

Genderkoekjes omdat uw kind niet hoeft te zijn wat u denkt

17 maart 2023

Komende 20 - 24 maart organiseert de Rutgers Stichting de 'Week van de Lentekriebels', dit is een nationale projectweek voor het speciaal- en basisonderwijs waarin op alle dagen lessen 'seksuele vorming' wordt aangeboden op de scholen die hieraan deelnemen. Het lijkt een nieuw dieptepunt waarbij zeer jonge kinderen zich begeleid moeten/mogen afvragen of hun geslacht wel overeenkomt met hun gevoel.

Alles is mogelijk

'Lentekriebels' heet het lesmateriaal dat de komende week aan jonge kinderen op de basisscholen zal worden voorgelegd. De speciale 'Week van de Lentekriebels' is een initiatief van de Rutgers Stichting. Ofschoon scholen niet verplicht zijn aan deze week mee te doen, zijn ze verplicht vanaf groep 1 (4 - 5 jaar) invulling te geven aan seksuele vorming van kinderen.

Onderdeel van het lesmateriaal is onderstaande video. In deze video wordt 'de mens' uitgelegd als bestaande uit diverse 'ingrediënten', zoals ook een koekje, een genderkoekje, bestaat uit 'ingrediënten'. Via het hart, de hersenen, 'iets tussen de benen' wordt de genderkeuze ingeleid. Het is de opmaat tot de moraal van het verhaal: gender is niet iets dat wit of zwart is, *"het is een soort schaal"*. 'Het' kan volgens het presentatieduo *"ergens tussenin liggen"* of *"waar jij maar wil"*.

Voor de oudere lezer die in zijn basisschooltijd deze instructie heeft gemist, een toelichting. Er zijn momenteel drie geslachten: man, vrouw of interseks. Het hart bepaalt op wie 'je valt', op een man, een vrouw of, zo de presentator links in de video, *"op mensen, zoals ik, die zich niet man of vrouw voelen"*. Naast de reeds ingeburgerde begrippen als homoseksueel, bi-seksueel wordt ook 'pan-seksueel' aan de kinderen uitgelegd.

Wikipedia beschrijft dit laatste begrip als: *"Panseksualiteit is de seksuele, romantische, of emotionele aantrekking of het verlangen naar personen van alle genderidentiteiten en biologische geslachten. Het sluit op die manier nauw aan bij biseksualiteit. Panseksuele mensen kunnen naar zichzelf verwijzen als genderblind, wat dan betekent dat gender en sekse geen bepalende factoren zijn in hun aantrekking tot anderen."*

Van het hart gaan we naar het brein. Hier huist de 'genderidentiteit'. De 'versiersels', het uiterlijk als bijvoorbeeld kleding, gedrag, manier van lopen, vormt je 'genderexpressie'. Deze 'genderexpressie' kan meer masculine zijn, meer feminien of androgyn.

Maar dit is niet alles. De presentator (geen man, geen vrouw): *"Als je echt inclusief wilt zijn, mist er nog één onderdeel: 'a-seksualiteit'. Het gaat dan om verliefd zijn zonder behoefte te hebben aan sex, of andersom, wel behoefte aan sex, maar zonder verliefd te zijn op die persoon."*

Met deze voor (jonge) kinderen uitzonderlijk verwarrende 'nieuwe realiteit' ontstaat een 'genderful world'.

Hier leest u over het [hele lesprogramma](#).

Verwarringzaaiende veelheid aan seksuele entiteiten

Deze nieuwe stroming impliceert dat (jonge) kinderen los worden gemaakt van reeds bekende seksuele voorkeuren. Al op zeer jonge leeftijd worden kinderen meegenomen in de wereld van volwassenen die nieuwe voorkeuren aan seksualiteit hebben toegevoegd.

Volgens de begeleidende website is één van de doelen van de 'Week van de Lentekriebels' om *"scholen kennis te laten maken met relationele en seksuele vorming. Het is een leuke manier om schoolbreed aandacht te geven aan relaties en seksualiteit. Tijdens deze week zul je merken hoe enthousiast leerlingen op de lessen reageren en hoe zinvol het is om hier les over te geven. Daarnaast is sinds 2012 het thema seksualiteit opgenomen in de kerndoelen van het onderwijs. Basisscholen zijn daardoor ook **verplicht** aandacht te besteden aan dit onderwerp."*

Volgens de initiatiefnemers beginnen jongeren door goed voorbereid te zijn, vaak juist later met seks, *"wanneer ze er echt aan toe zijn"*.

Alle vermeende goedbedoelde intenties ten spijt, kinderen worden losgemaakt van een van de weinige zekerheden in het leven: het geslacht. Zeker zijn er gevallen waarin kinderen al op jonge leeftijd aangeven dat hun gevoelens niet overeenkomen met hun fysieke geslacht. Deze [genderdysforie](#) is bekend bij een zeer laag percentage van de kinderen. Deze kinderen kunnen daarvoor begeleid en indien nodig 'behandeld' te worden. Maar wat nu gedaan wordt is alsof alle kinderen hiermee (kunnen) worstelen. Het zorgt voor onnodige onzekerheid en verwarring bij kinderen die toch al genoeg moeten verwerken om hun positie in het leven te bepalen.

De trend waarbij stabiele samenlevingsvormen als het gezin (in mogelijk verschillende samenstelling) steeds meer wordt losgelaten of van haar opvoedende rol wordt beroofd, maakt de opgroeiende kleine burgers tot atomen zwevend en zoekend naar emotionele en maatschappelijke houvast. Het maakt ze gevoeliger voor beïnvloeding van door commerciële of politieke belangen gedreven media. Het indelen van mensen in een alternatief alfabet verdeelt de mensheid, met alle maatschappelijke onrust en instabiliteit tot gevolg. Inmiddels

zijn al de eerste vechtpartijen op scholen gemeld van jongens/meisjes die door de conciërge met de 'foute' aanspreekvorm hem/haar werden aangesproken. Niet elke 'ombouw' van het uiterlijk slaagt en een onbedoelde vergissing is snel gemaakt. De verwarrende invloed bij de persoonlijke voornaamwoorden, hij/zij, hem/haar, zorgt voor absurde vervormingen van de spreek- en schrijftaal.

De steeds meer voorgeschreven werkelijkheden rondom thema's als Covid, Oekraïne, klimaat en nu ook gender, levert een extreme versplintering en verwijdering van relaties op. De samenleving verliest haar samenhang en maakt haar zeer sensitief voor belangengedreven beïnvloeding door politieke avonturiers en door geld gemotiveerde 'filantropen' en corporates.

Piemels en afbouw beschermende schaamte

Inmiddels heeft de NPO ondersteunende programma's waarin de jonge kinderen naar de piemels, groot en klein, van (oudere) mannen mogen kijken. De aanvankelijk wegstijgende kinderen kunnen weinig anders dan uiteindelijk toch hun blik laten vallen op de piemels van wat hun opa had kunnen zijn. De poedelnaakte deelnemers wordt gevraagd of ze tevreden zijn met hun piemel. Ook wordt de kinderen de stelling voorgelegd of sperma met een snelheid van 45 km/u uit de penis komt. Wilt u het antwoord op deze indringende vraag of meer over grote en kleine piemels weten, moet u [zelf maar even kijken](#).

De initiële schaamte van de kinderen voor het zien van geslachtsdelen van volwassenen heeft een functie. Deze schaamte kan voorkómen dat kinderen door toenadering zoekende mannen, al dan niet met direct 'vertoon', worden afgeschrikt en de toenadering afwijzen. Als de schaamte wordt afgebouwd, kan toenadering als minder abnormaal worden beschouwd. Het gevaar van een pedoseksuele toenadering neemt daarmee toe. Het is overigens een trend dat normatief en juridisch pedofilie uit de taboesfeer wordt gehaald. Dat mag emancipatorisch klinken, maar de kans op ongewenste seksuele toenadering van een kind door een oudere persoon wordt daarmee vergroot. Een ongewenste ontwikkeling.

De [recente ophef rondom schrijver Pim Lammers](#) gaat ook over het 'bespreekbaar' dan wel acceptabel maken van seks van ouderen met kinderen.

Ouders buitenspel

In het lesmateriaal valt het oog op tips voor een 'veilige thuissituatie'. [Hierover zegt het lesmateriaal](#):

Tips voor thuis

Bij online lessen of thuis (zelfstandig) thuis maken van de opdrachten, is het wel belangrijk om extra aandacht te hebben voor een veilige sfeer. Suggesties daarvoor:

- *Om te zorgen dat ouders, broertjes en zusjes niet mee kunnen luisteren, kun je kinderen oordopjes of een koptelefoon laten gebruiken. Vragen stellen kan dan in de chat.*
- *Spreek af dat niemand de les of het scherm filmt of fotografeert. Je kunt de opdracht geven de telefoon ergens op te bergen en dit te bewijzen met de camera van de laptop.*

Bij deze instructies worden ouders bewust op afstand gehouden: de school, lees via het curriculum de staat, bepaalt wat uw kind te zien en te horen krijgt. Het mag vreemd in de oren klinken, maar als de opvoeding van kinderen naar de staat wordt getrokken, zelfs met expliciete buitensluiting van de ouders, spreken we van DDR-praktijken, het 'socialistische arbeidersparadijs' dat ook Oost-Duitsland werd genoemd.

Het verschijnsel lijkt zich in de hele westerse wereld voor te doen. In meerdere schoolboeken lijkt een mondiale cultuurtransitie gaande, niet organisch en geleidelijk, maar gestuurd en in hoog tempo.

Lees bijvoorbeeld hoe de overheid van Wales (VK) de scholen [seksuele \(gender\) vorming volgens voorgeschreven model](#) oplegt.

Weerstand tegen deze seksuele 'voorlichting'

Veel ouders moeten weinig hebben van wat doorgaat voor seksuele voorlichting. De vraag voor hen is of dit onderdeel van de opvoeding wel een 'staatsaangelegenheid' is.

Er zijn daarom voor bezorgde ouders twee documenten beschikbaar: een oproep

aan ouders. Het tweede document is een voorbeeldbrief als u schriftelijk bezwaar wilt maken tegen de gang van zaken op de school van uw kind.

Beide documenten in MS-word zijn onderstaand te downloaden. U kunt ze uiteraard naar eigen inzichten aanpassen.

- [Oproep aan ouders](#)
- [Bezwaar maken](#)

[De strijd om cultuurdominantie](#)